

[Udenrigsministeren]

ligt under førstebehandlingen ind på de overvejelser, regeringen har om, hvordan vi kan være med til at lindre de umiddelbare humanitære problemer, som specielt flygtningene i Jordan står over for, og hvad vi kan gøre på lidt længere sigt for at lindre problemerne for nogle af de yderst fattige lande, som vi finder i området, først og fremmest Ægypten, der under utrolig vanskelige vilkår gør en meget, meget modig og beundringsværdig politisk og militær indsats.

Jeg minder om disse ting, for at vi måske, inden vi nu fortaber os på sidespor og i petitesseer, kunne prøve at tænke lidt på det forløb, førstebehandlingen havde, hvor et næsten enigt Folketing – jeg havde såmænd en mistanke om, at hvis hr. Gert Petersens hjerte kunne have talt lidt stærkere, så havde han også været med i det flertal, og jeg ved, at flere af hans folk ville være det – stod bag det, der er en historisk beslutning.

Så jeg anmoder om, at man ikke ved fordrejninger, proportionsforvrængning og almindeligt kævl nu ødelægger det ganske gode billede, vi endelig var ved at have af hinanden under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Grunden til, at jeg tager ordet nu, er to ærinde. Det ene er, at jeg, da vi afgav betænkning i udvalget, gjorde det med den forståelse, at der ville komme svar på et spørgsmål, som jeg ikke har fået svar på, og som jeg synes er interessant i forhold til den diskussion, vi har haft, nemlig: Hvordan vil den forholdsordre, som korvetten i Golfen får, forholde sig i forhold til begrænsning af våbenbrug af den ene og den anden art? Skal korvetten sejle med armerede Harpoon-missiler, med torpedoer osv., eller skal korvetten være bevæbnet på en sådan måde – også i forhold til sin forholdsordre – at den kun kan opfylde de opgaver, som ligger i FN-blokadens opgaver til den?

Jeg forstår ikke, at jeg ikke har fået svar på spørgsmålet, og jeg håber, at forsvarsministeren er i stand til at besvare det herfra.

Min anden bemærkning er foranlediget af det, hr. Per Stig Møller sagde heroppefra. Man vil måske huske, at jeg i mit indlæg her i salen gjorde opmærksom på den utrolige fare, der er ved ikke at få denne operation under FN-kontrol, den utrolige fare, der også er for USA for

at komme til at sidde fast i et langvarigt militært engagement.

Jeg må på den baggrund sige, at jeg er en lille smule rystet over, at hr. Per Stig Møller fremhæver Korearesolutionen som modellen for, hvordan dette her skal gøres. Må jeg i al stilfærdighed minde hr. Per Stig Møller om, at der den dag i dag befinder sig over 40.000 amerikanske tropper med atomvåben under FN's flag i Syd-korea.

Er vi ikke ved at nå til et eller andet punkt i denne diskussion – også ihukommende de ting, udenrigsministeren sagde heroppefra – hvor den slags modeller absolut skulle være en saga blot og noget af det allerallersidste i FN's historie, man skulle henvise til som model? Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Jeg venter stadig væk med længsel og interesse på den dag, hvor det vil være muligt at få en fredsløsning i Korea, der gør, at disse over 40.000 tropper kan trækkes tilbage. Jeg synes, at det er en uheldig model at fremdrage i debatten her i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg er ganske enig i, at det er sent, og derfor kan hr. Pelle Voigt formentlig ikke høre. Det, hr. Gert Petersen gjorde, var at henvise til Congo som model. Synes hr. Pelle Voigt, at det gik bedre i Congo, hvor der kom en kolossal masse indbyrdes mord? Og så sagde han, at dér havde generalsekretæren henvendt sig til specifikke lande.

Jeg tillod mig at gøre opmærksom på, at det faktisk var en anden model, som blev brugt i 1950, hvor Sikkerhedsrådet opfordrede medlemslandene til at komme Korea til undsætning. Så er det jo FN's problem, at der ikke kom tilstrækkelig mange, og at man altså fik en krig, der fortsatte, men det har ikke noget med det at gøre. Der var tale om, at hr. Pelle Voigts formand blandede en anden situation ind i billedet, hvor jeg gjorde opmærksom på, at den ikke var dækkende, så hvis hr. Pelle Voigt vil høre efter, kan vi få en fornuftig debat, men det kan han ikke, for det er åbenbart for sent.

Formanden:

Vi skal til at afslutte debatten, men hr. Gert Petersen får en kort bemærkning.